

[Anders Andersen.]

gruppe på de 7 mand skal udpeges, sagkundskab er jo nødvendig i det billede, det er jeg helt enig med ministeren i. Men når vi tager offentlige registre, så er det sådan, at ressortministeren på et enkelt område har en temmelig stor indflydelse. Hvis der er uenighed imellem tilsynet og ressortministeren, kan en sådan uenighed fremlægges til afgørelse for finansministeren, som har den, jeg havde nær sagt overordnede myndighed i dette tilfælde. Jeg har megen tillid til finansministeren, men jeg føler alligevel, at der kan være grund til at overveje, om finansministeren alene vil være uheldigt i en sådan afgørelse, når det er hans ressortminister, der måske i modsætning til tilsynet kommer og beder om at få lov til at køre de og de registre. Hr. Kjærulff-Schmidt var inde på, at der var forskellige måder at løse dette problem på. Det tror jeg man må se på i udvalget.

Jeg kunne også tænke mig at udkaste den tanke til overvejelse, da vi ved, hvor ømfindtligt og følelsesbetonet hele dette område er, og hvor man må sige, at det nok er nødvendigt, at folketinget har en nøje tilknytning til, hvad der sker på disse områder, om man skulle overveje at følge den samme fremgangsmåde, som man har i forbindelse med ombudsmandsinstitutionen. Registertilsynet skulle så fremlægge en beretning i folketinget, så man eventuelt for at kunne følge udviklingen kunne sætte en sådan beretning til diskussion, som ombudsmandsberetningen bliver sat til diskussion. Jeg nævner det til overvejelse, fordi man derigennem ligesom sikrer, at folketinget får mulighed for løbende at underkaste de afgørelser, som registertilsynet træffer, eller de afgørelser, der træffes i enighed imellem register-tilsyn og ressortminister eller træffes af finansministeren, en prøvelse eller en vurdering. Derigennem skaffes der også grundlag for, at man i forbindelse med hele denne lovgivning også vil kunne være opmærksom på, om der er plads til ændringer og nye regler, sådan at beskyttelsen af borgeren fortsat vil være til stede.

Jeg har lagt mærke til, at der i forbindelse med lovforslagenes udarbejdelse har været foretaget høring af en lang række brancheorganisationer, men der står ikke noget om, hvad brancheorganisationerne har sagt. Jeg er klar over, at det vil ministeren kunne oplyse under det udvalgsarbejde, som skal finde sted.

Der kan rejses et andet spørgsmål, og det er spørgsmålet om, hvis der sker overgreb, eller hvis man f. eks. i private registre foretager en registrering, der kan være til skade – det kan også finde sted i offentlige registre – for tredje-mand eller for den registrerede person, hvilke erstatningsmuligheder der så skal være. Skal det være efter de nugældende regler, hvor bevisbyrden hviler på den skadelidte, eller skal det være den omvendte bevisførelse? Det rejser også en problemstilling. Når jeg nævner det, er det ud fra ønsket om, som det er gået igennem det, jeg har sagt, at man med disse registerlove sikrer dem, der bliver registreret, på bedst mulig måde. Man kan også rejse spørgsmål om, hvorvidt der er behov for, at private registre er underkastet en ansvarsforsikringsregel, sådan at man vil kunne yde erstatning, hvis erstatning er nødvendig.

Med hensyn til det lovforslag, som retsforbundet har fremsat, er der forskellige forhold, der gør det anderledes end ministerens. Retsforbundet foreslår en forhåndsgodkendelse af registre. Jeg har ladet mig fortælle, at erfaringer fra andre lande har vist, at der vil blive store problemer, hvis man skal have forhåndsgodkendt registre. Det må vi se på i udvalget.

Lovforslag nr. L 91, som er en følge af disse lovforslag, skal jeg ikke sige noget om. Det vil naturligvis indgå i overvejelserne under udvalgsbehandlingen.

Jeg kan på venstres vegne tilsige en saglig udvalgsbehandling, og jeg håber også en udvalgsbehandling, der kan finde sin afslutning inden for et rimeligt tidspunkt.

Hagen Hagensen (KF):

Det er ikke alene her i landet, men overalt i den vestlige verden, at spørgsmålet om databeskyttelse af borgerne drøftes for tiden. Det viser, at der er behov for at afgrænse brugen af moderne teknik i omfattende databanker og -systemer. Der er to modstående hensyn: den enkelte borgers personlige frihed, fred og sikkerhed og samfundslivets effektivitet og hurtighed og dermed også spørgsmålet om det offentliges adgang til at opnå hurtig behandling af sager. Det første må efter min opfattelse gives prioritet forud for det andet. Været om hver enkelt borgers personlige frihed er for mig mere tungtvejende end ethvert krav om lettelse i registrering af borgerne.

I den senere tid har der været megen op-